

Dragi prieteni sunt sigur că veți recunoaște cuvintele profeției următoare, profeție făcut de Zaharia, profetul a cărui carte se află în atenția noastră în cadrul Itinerarului Biblic.

Încă din întâlnirea noastră anterioară am spus că aceasta este o minunată profeție și ea are o rezonanță specială în inimile copiilor lui Dumnezeu. Iată cum sună ea!

Strigă de veselie și bucură-te, fiica Sionului! Căci iată, Eu vin, și voi locui în mijlocul tău, zice Domnul.”

Zaharia 2:10

“Strigă de veselie și bucură-te, fiica Sionului!” Sionul este un deal în Ierusalim. Unele secte au vrut să-și însușească acest verset și au mutat Sionul în Anglia sau în Statele Unite. Trebuie să înțelegem clar un lucru: când vorbește despre Sion, Dumnezeu nu se referă la nici un alt loc din afara Palestinei. Este un pericol real în interpretarea acestor profeții, care au fost date pentru Israel, pentru a le face să însemne altceva. Sigur că putem găsi aplicații practice pentru țara noastră și pentru viața noastră pentru că este vorba de principii biblice, dar atunci când Dumnezeu vorbește despre geografie, El se referă exact la locurile menționate. Da, este o viziune aici, dar este o viziune asupra realității, o viziune despre lucruri reale.

Discutam cu un prieten despre cartea Apocalipsa și la un moment dat, el a spus, despre un lucru anume: “Nu asta înseamnă”. Eu am spus: “Atunci spune-mi tu ce înseamnă!”

“E un simbol”, a răspuns el. “Bine, dar simbol pentru ce?” “E pur și simplu un simbol și-atât!”

“Dar nu știi că un simbol trebuie să fie legat de ceva? Vorbim despre simbolul unui lucru nu despre simbol pur și simplu. Mai trebuie să aibă și sens. Nu poți să scoți o explicație din neant și să spui: asta înseamnă. De unde știi ce înseamnă? Este simbolul unui lucru și, prin studiu atent și prin comparația cu pasajele paralele poți determina despre ce este vorba. Nici o profeție nu se interpretează singură, ci trebuie testată de întregul context al Cuvântului lui Dumnezeu.”

Prin urmare, atunci când Dumnezeu folosește un termen geografic cum este Sion, El se referă la Sionul din Israel. Observați că El i se adresează “fiicei Sionului”, care este poporul lui Israel. Aceasta este o expresie familiară pentru Israel și nu se poate referi la nici un alt popor.

“Eu voi locui în mijlocul tău” – spune Domnul. Dumnezeu spune aceste cuvinte la

modul cel mai concret posibil. El intenționează să vină exact în acest loc geografic numit Sion și la un anumit grup de oameni care va fi acolo, adică la poporul lui Israel, fiica Sionului.

„Multe neamuri se vor alipi de Domnul, în ziua aceea, și vor fi poporul Meu. Eu voi locui în mijlocul tău, și vei ști că Domnul oștirilor m-a trimis la tine. Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul Sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul.”

Zaharia 2:11, 12

“Multe neamuri se vor alipi de Domnul în ziua aceea.” Observați că nu numai Israel, ci și multe alte popoare vor veni la Domnul Hristos în ziua aceea. A fi alipit de Domnul înseamnă a fi unit cu El în credință și experiență spirituală.

“Și Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire”. Convertirea celorlalte popoare nu va anula împlinirea promisiunilor lui Dumnezeu față de Iuda. Zaharia amintește din nou poporului său că ei sunt moștenirea lui Dumnezeu.

Acesta ar trebui să fie un răspuns final pentru antisemiții care insistă asupra ideii că Iuda se referă la evrei și Israel la o altă rasă. Dumnezeu spune că Iuda va fi moștenirea Sa pe care o va lua în stăpânire.

“...ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt” – acesta este singurul loc din Biblie în care apare termenul “pământul sfânt” Astăzi acolo nu mai este Țara sfântă. Ba este, îmi spun mulți, pentru că acolo a trăit, pe acolo a umblat Isus. Urmele pașilor Săi au dispărut de mult. El nu umblă acum pe acolo. Totuși, va veni și ziua în care El se va întoarce și atunci acolo va fi din nou Țara sfântă.

“... și va alege iarăși Ierusalimul” – această formulare implică faptul că acum Ierusalimul nu este ales. Dar atunci când va fi ales, Ierusalimul va deveni capitala lumii acesteia.

Rețineți acest lucru: nici o profeție nu se interpretează singură, adică neținând seama de pasaje paralele din Scriptură, ignorând contextul biblic. Ascultați ce spune pasajul paralel din Isaia 2:2, 3: “Se va întâmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate neamurile se vor îngrămădi spre el. Popoarele se vor duce cu grămada la el, și vor zice: ‘Veniți, să ne suim la muntele Domnului, la Casa Dumnezeului lui Iacov, ca să ne învețe căile Lui, și să umblăm pe cărările Lui.’ Căci din Sion va ieși Legea, și din Ierusalim cuvântul Domnului.”

Toate acestea sunt o avanpremieră a ceea ce se va întâmpla în timpul domniei de o mie de ani a Domnului Isus pe pământ.

Orice făptură să tacă înaintea Domnului, căci El S-a și sculat din locașul Lui cel Sfânt!

Zaharia 2:13

În ziua aceea tot pământul va păstra tăcerea. Azi se vorbește foarte mult despre libertatea cuvântului, dar atunci va fi apreciată libertatea de tăcere. De ce? Pentru că Dumnezeu va fi în Templul Său cel Sfânt. Acestea se vor întâmpla atunci când El va fi prezent pe pământ, în timpul mileniului.

Gândul la acest viitor trebuie să fi fost o încurajare pentru poporul din vremea lui Zaharia. Sunt convins că așa și era. Dar la fel de valabil este acest lucru și pentru noi. Și noi ar trebui să ne simțim încurajați de aceste rânduri. Dumnezeu are un plan și un scop pentru fiecare dintre noi. El lucrează în viața fiecăruia dintre voi, așa cum lucrează și în viața mea. Dumnezeu lucrează în inima noastră și voința, și înfăptuirea voii Sale care este bună, plăcută și desăvârșită. Ce minunat este să mergi în aceeași direcție cu Dumnezeu și să fii în pas cu El în tot ceea ce faci!

Dragi ascultători cred că este bine ca pe măsură ce înaintăm în studiul nostru asupra cărții Zaharia, să nu uităm faptul că suntem într-o secțiune a Scripturii ce folosește limbajul metaforic. Cele zece viziuni trebuie luate în considerare împreună, concentrându-se asupra aceluiași mesaj. Un punct de vedere general ne va ajuta să obținem o perspectivă asupra semnificației fiecărei viziuni. De asemenea, este nevoie să comparăm aceste viziuni cu alte pasaje profetice din Scriptură. “Nici o profeție din Scriptură nu se interpretează singură”, spune apostolul Petru. Adică, nu trebuie s-o interpretăm fără să ținem seama de alte fragmente, ci trebuie s-o comparăm cu alte pasaje profetice pentru a avea o imagine de ansamblu asupra evenimentelor din trecutul veșniciei până în viitor.

Mergem acum mai departe și veți observa că următoarea viziune ne aduce în atenția un personaj cu care ne-am mai întâlnit!

Dar să vă citesc primul verset al capitolului 3:

El (îngerul) mi-a arătat pe marele preot Iosua, stînd în picioare înaintea Îngerului Domnului, și pe Satana stînd la dreapta lui, ca să-l pîrască.

“Mi l-a arătat pe marele preot Iosua” – rețineți că aici nu este vorba de Iosua cel care a condus poporul lui Israel în țara făgăduită de Dumnezeu. Acest Iosua a slujit ca mare preot printre evreii care s-au întors la Ierusalim după exilul babilonian. Numele “Iosua” înseamnă Iehova mântuiește, iar în limba greacă a Noului Testament este tradus Isus. Dacă vă amintiți, îngerul care a venit la Iosif și i-a vorbit despre nașterea lui Isus i-a spus: “Ea (Maria) va naște un fiu și-l vei pune numele Isus pentru că El va mântui pe poporul Său de păcatele lui.”

După cum vedeți, numele Iosua este foarte potrivit pentru acest mare preot și prefigurează ce ar fi trebuit să fie poporul lui Israel, adică un popor sfânt.

“Stând în picioare înaintea îngerului Domnului” – așa cum am văzut în capitolele precedente, acesta este Domnului Isus Hristos înainte de întruparea Sa.

“Și pe Satana stând la dreapta lui” – este clar că dacă Zaharia *l-a văzut* pe Iosua, *l-a văzut* și pe Satan, deci acesta este o persoană reală.

În cultura contemporană se remarcă o resuscitare a interesului pentru acest personaj. Satan ieșise din vocabularul multor țări așa-zis creștine în ultimii cincizeci de ani. Oamenii uitaseră de el sau poate că se gândeau că dacă nu-i menționează numele îl vor face să dispară. Dar el n-a dispărut și este cât se poate de real. Din păcate, interesul actual pentru supranatural se îndreaptă mai mult asupra lui și asupra demonilor, decât asupra lui Dumnezeu și a Domnului Isus Hristos. Biblia ne spune și gândirea modernă cere ca răul să fie întrupat, adică să fie reprezentat de o persoană. Așa se face că mulți oameni sunt implicați acum în demonologie. Dar logic este ca, dacă răul este personificat, și binele să fie personificat. Binele este Dumnezeu și Dumnezeu este binele. Dumnezeu, în persoana Domnului Isus Hristos, va fi răspunsul final pe care oamenii îl caută pentru ei înșiși, dar și pentru bolile acestei lumi.

“... ca să i se împotrivească” – faptul că, așa cum citim, Satan stă la dreapta lui Iosua, ne poate face să ne gândim că e acolo ca să-l susțină sau să-l apere (conform semnificației acestei expresii), dar nu, el este acolo ca să-i aducă acuzații. Acesta este modul obișnuit de lucru al lui Satan. Scriptura ne spune că noi avem un avocat care ne reprezintă înaintea lui Dumnezeu Tatăl. De ce avem nevoie de un avocat? Din cauza dușmanului care ne acuză. În Apocalipsa 12:10 el este numit “acuzatorul fraților noștri care zi și noapte îi acuza înaintea Dumnezeului nostru”. Cred că el aduce o acuzație împotriva mea chiar acum. Sunt sigur de altfel că el a adus acuzații împotriva mea încă de când am devenit un copil al lui Dumnezeu. În adolescență am fost un un zvăpăiat, aș putea spune, și nu mă dădeam în lături de la nici o nebunie. Nimeni nu s-ar fi gândit atunci că voi deveni un slujitor al lui Dumnezeu. Presupun că atunci când am luat decizia să intru în lucrarea lui Dumnezeu, Satan a avut o zi plină și a încercat să mă acuze înaintea lui Dumnezeu spunându-l ceva de genul: “Ar fi o mare nesăbuintă să-l lași tocmai pe el în lucrarea Ta. E ultimul om din zona aceea pe care Ți l-ai dori într-o astfel de slujbă!”

Așadar, Satan era la dreapta lui Iosua pentru a-l acuza. Probabil că-l spunea lui Dumnezeu: “Cum poți să-l accepți pe omul acesta! Nu vezi cât este de murdar?” De asemenea, Satan este și acuzatorul poporului lui Israel. Dacă vreți să știți cine este inițiatorul și conducătorul antisemitismului, acesta este răspunsul: diavolul însuși.

Noi, cei care suntem copiii lui Dumnezeu, avem un avocat la Dumnezeu Tatăl. Apostolul Ioan le scrie credincioșilor: “Copilașii mei, vă scriu aceste lucruri ca să nu

păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor (avocat, apărător): pe Isus Hristos Cel drept.” Domnul Isus Hristos este “îngerul Domnului” înaintea căruia stă marele preot Iosua în viziunea lui Zaharia.

Domnul a zis Satanei: „Domnul să te mustre, Satano! Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul! Nu este el, Iosua, un tăciune scos din foc?” Zah. 3:2

“Domnul să te mustre” – parcă este o mustrare prea blândă, după părerea mea. Eu m-aș fi gândit la ceva mult mai aspru, dar Dumnezeu respectă orice ființă creată de El. Să ne amintim că Dumnezeu este cel care l-a creat pe Lucifer, după cum scrie în Isaia 14:12 – “Cum ai căzut din cer, stea strălucitoare (Lucifer), fiu al zorilor!”, aceasta fiind probabil creatura cu cel mai înalt rang. Dar în el și-a făcut loc păcatul. Ce fel de păcat? Poftă sau înșelăciune? Nu. Mândria a fost păcatul lui. El avea o voință liberă și a folosit această voință împotriva lui Dumnezeu. Acesta este păcatul, dragi prieteni. “Noi rătăceam cu toții ca niște oi, fiecare își vedea de drumul lui; dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.” Păcatele concrete, cum ar fi uciderea, furtul, minciuna, adulterul se încadrează toate în această categorie: fiecare își vede de drumul lui. Aceasta este marea problemă a omenirii.

“Domnul să te mustre, El care a ales Ierusalimul!” Acest enunț ne descoperă faptul că mustrarea nu vine atât la adresa lui Iosua, ca persoană, ci asupra Ierusalimului, capitala acestei națiuni a lui Israel.

“Nu este el un tăciune scos din foc?” După ce Ierusalimul a fost distrus de Nebucadnețar se părea că nu va mai fi reconstruit niciodată și că va rămâne o grămadă de ruine și cenușă. Dar din această cenușă, din aceste ruine, Ierusalimul a fost totuși reconstruit. A fost un tăciune scos din foc. Domnul chiar îl întreabă pe Iosua: „Nu este el (Ierusalimul) un tăciune scos din foc?”

John Wesley spunea despre el însuși că este un tăciune scos din foc. Cred că mulți gândesc în felul acesta. Privind în urmă, la trecutul meu, mă minunez cum de am fost mântuit pentru că duceam la un moment dat o viață care nu oferea nici un indiciu că voi lua o astfel de decizie. Dar așa a fost și știu că nu a fost doar o întâmplare. Despre fiecare păcătos care vine la Domnul Isus Hristos se poate spune că este un tăciune scos din foc.

Dar Iosua era îmbrăcat cu haine murdare, și totuși stătea în picioare înaintea Îngerului.

Zah. 3:3

Această viziune cu Iosua ca mare preot trece dincolo de persoana lui. Vom afla că această viziune ne dă răspunsul la o întrebare foarte dificilă. Problema este următoarea: până acum am aflat că Dumnezeu va aduce din nou poporul lui Israel în țara sa și că El va

locui în mijlocul lor. Ei vor fi repuși în drepturi ca popor al lui Dumnezeu. Acest lucru nu s-a întâmplat încă. Dumnezeu va face lucrul acesta. El îi va binecuvânta pe evrei în țară. Cum poate Dumnezeu să facă acest lucru când poporul este departe de El? În vremea lui Zaharia poporul lui Dumnezeu era înstrăinat de Dumnezeu și oamenii trăiau în păcat. Același lucru este adevărat și astăzi. Cum poate fi vorba despre “Țara sfântă”, când oamenii care trăiesc în ea sunt păcătoși?

Unger pune problema în felul următor: “În viziunile precedente, scopurile minunate ale harului lui Dumnezeu pentru Israel apar în judecata dușmanilor lui și în restaurarea țării și a poporului. Întrebarea este însă: cum e posibil ca un Dumnezeu infinit în sfințenie să împlinească astfel de planuri cu un popor păcătos și întinat? Cum este posibil ca manifestarea extraordinară a harului divin față de ei să fie în concordanță cu neprihănirea lui Dumnezeu, care nu admite păcatul?”

Cred că explicația acestei probleme ne va fi clară după ce vom studia această viziune. În acest pasaj Iosua reprezintă națiunea. El este înfățișat ca fiind îmbrăcat în haine murdare. Marele preot trebuia să fie îmbrăcat impecabil, fără pată, altfel nu i-ar fi fost permis să-l slujească lui Dumnezeu. Iosua era mare preot în vremea aceea, dar în această viziune el reprezintă și poporul lui Israel.

Ca individ, Iosua nu era perfect. Deși este marele preot al lui Dumnezeu, este descris ca fiind murdar și neîngrijit. Poate că acest lucru era adevărat despre el, ca persoană, dar nu știu dacă este adevărat sau nu. Ceea ce știu este că marele preot a reprezentat întotdeauna poporul lui Israel. De exemplu, în marea Zi a Ispășirii, marele preot intra în Sfânta sfintelor pentru tot poporul. În același fel, Domnul Isus Hristos este marele nostru preot. El este reprezentantul Bisericii, al tuturor celor credincioși. El Se înfățișează înaintea lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi. Dacă îl vedem pe Iosua în contextul tuturor celor zece viziuni ale lui Zaharia și ca imagine profetică a națiunii Israel ne va scuti de o interpretare prea limitată.

Un alt cercetător al Bibliei spune următorul lucru despre marele preot: “El reprezintă și practică îl înlocuiește pe Israel în slujba sa sfântă. El se roagă pentru popor, intră în Locul Sfânt pentru popor, poartă vina poporului. Prin urmare, nu trebuie să aplicăm subiectele și implicațiile acestui capitol numai la persoana lui Iosua, nici măcar la el în funcția sa de mare preot.

Trebuie să tragem concluzia că starea lui este starea poporului lui Israel, achitarea sa o modalitate caracteristică de a exprima achitarea lor; cuvintele de mângâiere și asigurare pe care le primește el sunt la fel de valabile și pentru ei.”

Iosua era un simbol, un tip, un reprezentant. Dumnezeu l-a ales pe el așa cum a

ales poporul lui Israel.

Marele preot trebuia să fie îmbrăcat în haine de in subțire răsucit, pe dedesubt, iar pe deasupra erau veșmintele frumuseții și slavei. Iosua este înfățișat aici ca mare preot care reprezintă poporul, iar hainele lui, care ar fi trebuit să fie imaculate, erau murdare. De fapt, cuvântul folosit în original pentru “murdare” arată că erau materii fecale pe aceste haine! Nu numai că arăta murdar, dar și mirosea urât! Așa arătau păcatele poporului înaintea lui Dumnezeu. Cum poate fi îndreptat acest lucru?

Prin credință. Domnul Isus Hristos a murit pentru *toate* păcatele noastre. Indiferent cine ești și ce ai făcut, poți veni chiar acum la El. Mărturisește-I păcatele și crede în Domnul Isus Hristos ca Mântuitor al tău personal. Dacă faci acest lucru și crezi din toată inima, Dumnezeu te va ierta. Biblia spune că ‘Hristos este sfârșitul legii, pentru îndreptățirea oricărui credincios’ (Rom. 10:4). Orice ai fi făcut, poți veni la Dumnezeu prin Isus Hristos.”

Dragii mei o să vedem ce răspunde îngerul imputării făcute în legătură cu hainele lui Iosua, dar acesta se va întâmpla data viitoare!